

[Gregersen.]

fjendtlige papirskat nedsættes. Men jeg beklager, at der er sat andre ting ind, som jeg ikke har spor mere tilovers for, til erstatning derfor, nemlig forhøjelsen af tobaks- og chokoladefgiften og beskatningen af motorbranchen.

Jeg bad i går om, at man ville tage hensyn til vognmændene, som idelig må have deres vogne på værksted, fordi de kører med gamle havarerede vogne, og om, at man ville tage hensyn til, at der ikke var originale reservedele at få, og udtalte ønsket om, at man ikke forhøjede vægtafgiften. Det, der er kommet ud af forhandlingerne, er, at beskatningen forøges yderligere, idet forhøjelsen skal opkræves for hele finansåret.

Jeg udtaler min tilfredshed med, at tobakshandlerne får en lille forhøjelse af deres avance, så at de dog får en rimelig erstatning for at være skatteopkrævere.

Jeg skal iøvrigt ikke komme ind på retsforbundets principielle betragtninger, som jeg gjorde gældende i går, men kun sige, at vi vil stemme imod de forhøjelser og for de nedsættelser, som kommer til udtryk i ændringsforslagene, og ved tredje behandling vil vi stemme imod selve lovforslagene.

Aksel Larsen: Det vil måske ikke være af vejen, at jeg giver den rent praktiske oplysning, at jeg ved ikke, hvor længe det vil vare, inden disse forslag er færdigbehandlet i folketinget, men jeg tror nok, de ærede medlemmer kan nå tog og båd til Jylland.

Jeg må sige, at det burde ikke være tilfældet, for det er ganske urimeligt, at disse lovforslag skal jaskes igennem i dette tempo, og at disse ændringsforslag skal behandles her i folketinget, uden at vi, som ikke har haft lejlighed til at deltage i udvalgsforhandlingen, har haft tid til blot nogenlunde ordentligt at gennemlæse betænkningen. Men det er der jo ikke noget at gøre ved, og der er i alt fald den tilfredsstillelse for os derved, at vi ikke kan have noget ansvar for den affattelse, lovene får, og det kan ikke være os, der står med en dårlig samvittighed, når administrationen bagefter opdager, at der findes en hel mængde mere eller mindre graverende fejl i lovenes affattelse, så man senere skal give sig til at fortolke dem eller måske endda må lave dem om på visse områder. Jeg anser det for givet, at der findes sådanne fejl. Det kan ikke undgås i det hastværk, hvormed man udarbejder lovforslagene, behandler dem, ændrer dem og

så videre, men det må naturligvis blive regeringens og de samarbejdende skatteforhøjelsesparters hovedpine.

For dog på et punkt at komme på bølglængde med de øvrige ærede ordførere kan også jeg sige, at mit parti er tilfreds med, at man har ladet kaffe- og beskatten falde, men det er ikke, fordi vi er stormende begejstrede for det af den simple grund, at vi hele tiden har regnet med, det var meningen, at man ville foreslå en forhøjelse af tolden på kaffe og te, og at den derefter skulle forsvinde mellem første og anden behandling. Så var de, der måtte være interesserede deri, jo i stand til i morgen i deres presse at antyde, at takket være deres energiske opofrende arbejde i udvalget, deres ædelmodige kamp for de små hjemmsinteresser, var det lykkedes at undgå denne skattemæssige forhøjelse på kaffe og te.

Iøvrigt må glæden over, at det er udgået, blive yderligere behersket, når man ser, med hvilke metoder man skaffer sig dækning for de penge, man ikke derigennem får ind. Man lader forhøjelsen af afgifterne for kaffe og te og på telefonen udgå, ligesom man er enig om, eller det store flertal er enigt om, at afgiften på avispapir bortfalder, samtidig med at den foreslåede afgiftsforhøjelse på papir halveres, således at afgiftsforhøjelsen udgør 10 øre pr. kg i stedet for 20 øre. Kaffen og teen har jeg allerede sagt min inderlig oprigtige mening om, og hvad telefonen angår, er det jo bekendt, at man har regnet ud, at man blot kan give de koncessionerede telefonselskaber tilladelse til alvorligt at forhøje deres abonnementstakster, apparatafgifter, og hvad de ellers har, så vil man kunne tage langt mere ind hos landets telefonbrugere, end man ville kunne gøre gennem denne skat. Det vil sige, at man i virkeligheden pålægger en endnu større byrde, end det ville være tilfældet, hvis man havde nøjedes med denne skat.

Hvad papiret angår, må jeg have lov til at sige — jeg håber ikke, det støder altfor meget an mod formerne, det kan i hvert fald ikke støde an mod den ærlige opfattelse hos de tilstedeværende —, at det ser ikke moralsk godt ud. Man kommer nu ædelmodigt med et ændringsforslag om, at afgiftsforhøjelsen på papir bortset fra avispapir ikke skal være 20 øre, men kun 10 øre pr. kg. Der er jo kun en eneste grund til, at man kommer med dette ændringsforslag; det er, at flertallet af dette tings medlemmer er politisk, økonomisk eller personligt interesseret i aviser og derfor ønsker at fritage avispapiret for enhver beskatning. Det an-